

vore Fjorde; og da det ved de omhyggelige Undersøgelser, jeg har foretaget i denne Retning, har vist sig, at Hvidaalen vandrer ud af Fjorden fra Ferskvandet til Saltvandet om Efteraaret, omtrent fra Begyndelsen af September til Slutningen af October, hvorimod den grønne Aal, Vissaalen, gaaer ind om Efteraaret og ud om Foraaret — saa maatte ogsaa nævnte Lovbud have været affattet i Overensstemmelse med disse Aalens Vandringstider. Men Regerusen er et fast Redsel, der med sin Rød nødvendigvis maa gaae ind til Vandet eller Grunden, og som saadant maa den selvfølgelig komme ind under samme Kategorie som de andre faste Redser, Bundgarn og Aalrusser, der, som ovenfor viist, kun bør benyttes af dem, der eie Forstranden. Og hermed falde da ogsaa alle de urimelige Indblandinger, som Paragraphens Lit. b indeholder. a, angaaende Regerusens Masketørrelse, og c, der bestemmer, at dette Redskab ikke maa komme andet staaende Redsel eller Baaddræfted. ei heller Bækkes og Aaers Udlob nærmere end 50 Favne, bør derimod staae ved Magt ligesom alle lignende Bestemmelser med Hensyn til Masketørrelse og Afstande; dog med Undtagelse af, at der indføres den samme Afstand fra staaende Redsel og Baaddræfteder som for andre Redskaber, nemlig: 100 Favne; thi man maa ikke glemme, at Regerusen er et smaamaasket Redskab med Rød mod Land, der altsaa i høi Grad stænger for den vandrende Fisk.

§ 34. Regekurve og Regeglider (jeg antager, at man deri ogsaa indbefatter, hvad vi her paa Derne kalde: Regehov) bør naturligvis have samme Masketørrelse som Regerusen; men det er aldeles overflødig ved Lov at bestemme Størrelsen af selve Redskaberne.

F. Forbud.

§§ 35—37. § 35. Denne Paragraph er, saa at sige, Quintessentsen af den gamle Lov, som Commissionen ikke alene har stadfæstet, men endogsaa skarpet, idet den har strøget § 38 i Loven af 29de September 1857. Ved denne Paragraph har Commissionen altsaa sat sig endnu fastere paa det chinesisk-doctrinaire Standpunct, hvorpaa det gamle System hvilede.

Den ældre Limfjordslovs Forfattere have

dog følt Strupler ved denne Paragraphs Indførelse i Loven, og for at bøde paa dens urimelige, strenge Bestemmelse have de indsat § 38, der bemyndiger Regjeringen til at autorisere Brugen af nye, ikke skadelige Redskaber; den nye Commission derimod har troet, fordi den har gjort saa store Indrømmelser med Hensyn til Tid og Sted for Brugen af de autoriserede Redskaber, at den bør have Paragraphen i hele dens Strængthed og blot tillade Undtagelser, naar disse ere drøftede i Rigsdagen, hvor til der rimeligvis vil medgaae Aar. Men det gaaer ikke an og er stik modsat vor Grundlovs Aand at lade frie Borgere gaae med Tvangstroier, selv om man løsner Baandene noget for at tilstaae dem lidt friere Bevægelser. Dog herom mere paa rette Sted!

§ 36. Om denne Paragraph skal jeg yttre mig i det Lovforslag, jeg agter at forelægge Ministeriet.

§ 37 bør stadfæstes ved en ny Lov eller et nyt Regulativ. Men, da det er aldeles nødvendigt for Controllen at have en Rettefærdig, hvorefter den kan bedømme, om en fangen Fisk er Dngel, foreslaaer jeg, at dette afgjøres ved at prøve, om den kan gaae igjennem — ikke presses igjennem — Maskerne paa Armen af det Baad eller den Ruse, der er bestemt til dens Fangst.

G. Controllen.

§§ 38 og 39 bør blive staaende ved Magt. Kun er det min urokkelige Mening, at en formindsket Control aldeles ikke vilde være istand til at have Lovens Overholdelse selv nu, da der er mindre laaset Vand at passe. Controllen, hvor ypperlig den end er, formaade for aldeles ikke at forhindre Overtrædelserne, og det i den Grad, at jeg ikke har truffet en eneste Fisker ved Limfjorden, som ikke har tilstaaet, at han næsten daglig overtraadte Loven; ja, da jeg kom til Struer, varede det endog længe, inden jeg kunde faae en lovlig Lyster at see, hvorimod der strax viistes mig flere ulovlige; — selv en uformindsket Control vilde saaledes under de nye Forhold have Banfælgelighed nok ved at opfylde sin Pligt paa en tilfredsstillende Maade.

Om H: Behandlingsmaaden af de herhenhørende Sager og I: Straffe har jeg Intet